فوتبال جهان

شکست، انتقاد و ترک جنجالی مراسم

شب تلخ رونالدو

شکست النصر برابر گامبا اوساکا در فینال لیگ قهرمانان آسیا۲، به یکی از تلخ‌ترین شب‌های دوران حضور کریستیانو رونالدو در فوتبال عربستان تبدیل شد. ستاره پرتغالی که با هدف رساندن النصر به قهرمانی قاره‌ای به این تیم پیوسته بود، نه‌تنها نتوانست مانع شکست یک‌برصفر تیمش شود، بلکه رفتار او پس از مسابقه نیز موجی از انتقادها را به همراه داشت.

رونالدو پس از پایان بازی، بدون حضور در مراسم اهدای مدال‌های نقره، مستقیماً راهی رختکن شد؛ اقدامی که واکنش تند رسانه‌ها و کارشناسان سعودی را در پی داشت. احمد عطیف، بازیکن سابق تیم ملی عربستان، با انتقاد شدید از رفتار کاپیتان النصر تأکید کرد رهبر یک تیم باید در زمان شکست هم کنار هم‌تیمی‌هایش بایستد و مسئولیت شرایط دشوار را بپذیرد.

روزنامه مارکا نیز این مسابقه را «تاریک‌ترین روز» رونالدو در عربستان توصیف کرد. به نوشته این رسانه اسپانیایی، فوق‌ستاره پرتغالی یکی از ضعیف‌ترین نمایش‌هایش با پیراهن النصر را ارائه داد و در طول مسابقه تقریباً هیچ موقعیت خطرناکی خلق نکرد. ناکامی رونالدو تنها به فینال آسیایی محدود نشد. همزمان با شکست النصر، پیروزی الهلال برابر نیوم نیز باعث شد رؤیای قهرمانی در لیگ عربستان برای او کمرنگ‌تر شود تا ستاره پرتغالی در یک روز، دو جام مهم را از دست بدهد.

تصاویر منتشرشده پس از مسابقه، رونالدویی غمگین و فروپاشیده را نشان می‌داد که زیر فشار شدید انتظارات و ناکامی‌های اخیر قرار گرفته است. با این حال، او همچنان به دنبال رسیدن به رکورد هزار گل در دوران حرفه‌ای خود است؛ هدفی که شاید تنها انگیزه بزرگ باقی مانده برای ادامه مسیرش در النصر باشد.

واکنش عجیب گواردیولا به سؤال درباره آینده‌اش

پپ گواردیولا پس از قهرمانی منچسترسیتی در جام حذفی انگلیس، در مصاحبه‌ای کوتاه با شبکه «تی ان تی اسپورتس» حاضر شد اما سؤال درباره آینده‌اش باعث پایان ناگهانی گفت‌وگو شد. خبرنگار از سرمربی اسپانیایی پرسید آیا قصد دارد در منچسترسیتی بماند یا خیر؛ اما گواردیولا بدون پاسخ مستقیم، با لبخند گفت: «شب خوبی داشته باشید» وسپس محل مصاحبه را ترک کرد. اگرچه فضای مصاحبه دوستانه باقی ماند و حاضران با خنده واکنش نشان دادند، اما رفتار گواردیولا نشان داد موضوع آینده‌اش همچنان حساس است. او تا تابستان ۲۰۲۷ با سیتی قرارداد دارد، اما گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال پذیرش چالشی جدید همچنان ادامه دارد.

گواردیولا با قهرمانی اخیر، چهل‌ویکمین جام دوران مربیگری‌اش را به دست آورد و بار دیگر جایگاهش را به‌عنوان یکی از پرافتخارترین مربیان تاریخ فوتبال تثبیت کرد.

مصدومیت عجیب رونی!

وین رونی، اسطوره فوتبال انگلیس، پس از یک مصدومیت عجیب با دست گچ گرفته در انظار عمومی ظاهر شد؛ اتفاقی که ممکن است او را مجبور به انجام عمل جراحی کند. رونی که برای برنامه‌ای تلویزیونی در تمرینات اورتون حضور داشت، هنگام تمرین دروازه‌بانی با جردن پیکفورد آسیب دید. او در تلاش برای مهار یک ضربه پنالتی از ناحیه دست چپ دچار آسیب دیدگی شد و حالا باید زیر نظر پزشکان وضعیتش را بررسی کند. ستاره سابق منچستریونایتد در برنامه زنده بی‌بی‌سی با شوخی درباره شرایطش گفت، حلقه ازدواجش را به‌دلیل ورم انگشتانش در دست ندارد تا رسانه‌ها درباره این موضوع داستان‌سازی نکنند.

اظهارات طنزآمیز رونی باعث خنده دیگر کارشناسان حاضر در برنامه شد. او تأیید کرد، احتمال نیاز به جراحی همچنان وجود دارد.

آلگری: هنوز کاری نکرده‌ایم

ماسیمیلیانو آلگری پس از پیروزی ۲ بر یک میلان مقابل جنوا تأکید کرد، تیمش هنوز به هدف اصلی نرسیده و برای قطعی کردن سهمیه لیگ قهرمانان اروپا به سه امتیاز دیگر نیاز دارد. سرمربی میلان با اشاره به لغزش‌های اخیر تیمش برابر ناپولی و یوونتوس گفت، بازیکنانش مقابل جنوا واکنش خوبی نشان دادند و موفق شدند در دیداری دشوار به پیروزی برسند. آلگری همچنین از حمایت مدیران باشگاه و حضور جری کاردیناله در رختکن تمجید کرد و گفت، این حمایت روحیه مثبتی به بازیکنان داده است. او تأکید کرد، میلان باید با تمرکز کامل برای دیدار حساس برابر کالیاری آماده شود.

سرمربی روسونری در پایان خاطرنشان کرد، بازگشت به مسیر پیروزی اهمیت زیادی داشته، اما همچنان از گل ساده‌ای که تیمش دریافت کرده ناراحت است.

اولیسه؛ ستاره فصل بوندس لیگا

مایکل اولیسه، ستاره فرانسوی بایرن مونیخ، پس از فصل درخشانی که پشت سر گذاشت عنوان بهترین بازیکن فصل بوندس لیگا ۲۰۲۶ را به دست آورد. اولیسه ۲۴ ساله نقش مهمی در قهرمانی بایرن مونیخ داشت و با ثبت ۱۵ گل و ۱۹ پاس گل، یکی از کامل‌ترین فصل‌های فوتبالی‌اش را تجربه کرد. او سال گذشته نیز عنوان «پدیده فصل» را کسب کرده بود و حالا با دریافت جایزه بهترین بازیکن، جایگاهش را میان ستاره‌های بزرگ فوتبال اروپا تثبیت کرده است. مراسم اهدای این جایزه همزمان با جشن قهرمانی بایرن برگزار شد و میدان لیگ فوتبال آلمان جایزه را به این ستاره فرانسوی اهدا کردند. فرآیند انتخاب بهترین بازیکن فصل در بوندس لیگا با مشارکت هواداران، باشگاه‌ها و کارشناسان فوتبال آلمان انجام می‌شود؛ سیستمی که عملکرد فنی و محبوبیت بازیکنان را به‌صورت همزمان در نظر می‌گیرد.

منچسترسیتی راه بردن فینال‌ها را بلد است

میراث ۹ ساله برناردو و امضای آخر سمنیو

فینال امسال مسابقه‌ای نبود که در یادها بماند. استراتژی تدافعی چلسی در نیمه اول، بازی را به یک جنگ فرسایشی وخسته‌کننده تبدیل کرد

گزارش یک

شلیک جادویی آنتوان سمنیو در فاصله ۱۸ دقیقه تا پایان مسابقه، فینال جام حذفی فوتبال انگلیس را در ورزشگاه ومبلی به سود منچسترسیتی رقم زد تا شاگردان پپ گواردیولا به یک دوگانه داخلی دست یابند. در سمت مقابل، این شکست یک-صفر مهر تأییدی بر یک فصل فاجعه‌بار دیگر برای چلسی بود، تیمی که اکنون شانس حضورش در رقابت‌های اروپایی فصل آینده بشدت در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. نقشه تاکتیکی کالوم مک‌فارلن، سرمربی موقت چلسی برای ۷۲ دقیقه به‌خوبی کار کرد. آبی‌های لندن با آرایشی دفاعی و متراکم وارد زمین شدند تا توان هجومی سیتی را خنثی کنند و چشم به ضدحملات بدوزند. با این حال، در شرایطی که به نظر می‌رسید چلسی در حال به‌دست گرفتن کنترل بازی است، این منچسترسیتی بود که زهر خود را ریخت. بازی کم‌افت‌وخیز دو تیم در نهایت با یک نبوغ ناب فردی رقم خورد؛ جایی که روی پاس کات‌بک هوشمندانه ارلینگ هالند، سمنیو با یک ضربه پشت پای رباح ماجری و چرخشی تماشایی، دروازه رابرت سانچز را باز کرد تا سیتی پس از فتح جام اتحادیه در ماه مارس، دومین جام داخلی فصل را نیز مال خود کند.

برندگان بزرگ ومبلی؛ از جادوگر غنایی تا رهبر خستگی‌ناپذیر

آنتوان سمنیو: از این مسابقه در تاریخ سیتی به عنوان «فینال سمنیو» یاد خواهد شد. مهاجم ۲۶ ساله‌ای که در ژانویه از بورنموث به سیتی پیوست و در ابتدای نیمه دوم یک موقعیت طلایی را با ضربه سر از دست داده بود، با گل تماشایی خود ارزش‌هایش را اثبات کرد. این گل، شمار گل‌های این فصل او را به عدد ۲۰ رساند تا در عرض چند ماه، دومین جام قهرمانی را با پیراهن آسمانی فروش‌ها بالای سر ببرد.

لوی کولویل: با وجود شکست چلسی، کولویل در قلب خط دفاعی این تیم زیرذره‌بین توماس توخل (سرمربی تیم ملی انگلیس) که در استادیوم حاضر بود، درخشید. او که بخش اعظم فصل را به‌دلیل پارگی رباط صلیبی از دست داده بود، در سومین بازی خود پس از بازگشت، با پاس‌های خط شکن و رهبری خط دفاعی نشان داد که چرا توخل نام او را در لیست اولیه ۵۵ نفره سه شیرها برای جام جهانی قرار داده است.

برناردو سیلوا: هافبک پرتغالی در آخرین فینال خود با پیراهن سیتی، نمایشی نمونه و بی‌نقص ارائه داد. او که پس از خریدهای جدید باشگاه، نقش خود را به یک هافبک باکس‌توباکس خستگی‌ناپذیر تغییر داده، پایه‌گذار گل قهرمانی بود و با پاس تماشایی‌اش هالند را راهی کرد تا شانزدهمین جام معتبر خود را در طول ۹ سال حضور درخشانش در منچسترسیتی کسب کند.

بازندگان بزرگ ومبلی؛ کابوس مالکان چلسی و تصمیمات اشتباه پپ

کنسرسیوم بلواکو (مالکان چلسی): فینال ومبلی آخرین شانس مالکان متمول چلسی برای نجات این فصل کابوس‌وار بود. پیش از بازی، هواداران خشمگین چلسی با حمل بنرهایی علیه مالکان آمریکایی، اعتراض خود را به چهار سال سوءمدیریت و خریدهای اشتباه نشان دادند. این شکست فشارها را برای انتخاب جانشین دائمی لیام روزنیور بیشتر خواهد کرد؛ هرچند حضور ژابی آلونسو در نیمکت این تیم، کورسوی امیدی برای هواداران ایجاد کرده است.

عمر مرموش: مهاجم مصری سیتی پس از ناکامی در فینال ۲۰۲۵ با لباس کریستال پالاس، یک شب تلخ دیگر را در ومبلی تجربه کرد. تصمیم گواردیولا برای بازی دادن به او در پست شماره ۱۰ پشت سر هالند جواب نداد و مرموش کاملاً در فضای فشرده دفاعی چلسی محو شد؛ تا جایی که پپ در بین دو نیمه دست به تغییر بی‌رحمانه‌ای زد و رایان شرکی را جانشین او کرد.

تماشاگران بی‌طرف: فینال امسال مسابقه‌ای نبود که در یادها بماند. استراتژی تدافعی چلسی در نیمه اول، بازی را به یک جنگ فرسایشی و خسته‌کننده تبدیل کرد. اگرچه نیمه دوم با شجاعت چلسی جذاب‌تر شد، اما در نهایت این فینال طولانی و کم‌موقعیت تنها به خاطر ضربه پشت پای استثنایی و جادویی سمنیو در یادها خواهد ماند.

معلمان مکزیک در طول جام جهانی ۲۰۲۶ اعتصاب می‌کنند

تهدید بزرگ در آستانه افتتاحیه!

سوژه روز

اتحادیه صنفی معلمان مکزیک اعلام کرد در صورت عدم تحقق مطالبات غیرقابل‌مذاکره خود در زمینه دستمزد، پاداش بازنشستگی و اصلاحات ساختاری نظام آموزشی، در طول برگزاری مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ دست به اعتصاب سراسری خواهد زد. این تصمیم جنجالی، بزرگ‌ترین رویداد فوتبالی جهان را که به طور مشترک به میزبانی مکزیک، ایالات متحده آمریکا و کانادا برگزار می‌شود، با چالشی جدی و امنیتی مواجه کرده است.

بر اساس بیانیه رسمی این اتحادیه، معلمان خواستار حقوق عادلانه، امنیت شغلی و بازنشستگی آبرومندانه هستند. هدف اصلی این اعتراضات، لغو یا اصلاح قانون سال ۲۰۰۷ است، قانونی که ساختار بازنشستگی کارکنان دولتی را تغییر داد و به باور معترضان، میلیون‌ها کارگر و حقوق‌بگیر را به مستمری‌های ناچیز محکوم کرده است. این تقابل در شرایطی به اوج خود می‌رسد که تقویم آموزشی مکزیک تداخل مستقیمی با بازه زمانی برگزاری جام جهانی یعنی از ۱۱ ژوئن تا ۱۹ ژوئیه دارد. نکته بحرانی‌تر اینجاست که استادیوم پیر و خاطره‌انگیز «آزتکا» در مکزیکوسیتی، دقیقاً در تاریخ ۱۱ ژوئن میزبان مسابقه افتتاحیه میان تیم‌های ملی مکزیک و آفریقای جنوبی خواهد بود.

پیش از این، وزارت آموزش عمومی مکزیک (SEP) تلاش کرد تا با جلو انداختن پایان سال تحصیلی از ۱۵ ژوئیه به ۵ ژوئن (یعنی تعطیلی مدارس نزدیک به شش هفته زودتر از موعد)، از تداخل این بحران با مسابقات جلوگیری کند. مقامات دولتی دلیل این اقدام را «موج گرمای بی‌سابقه» در ماه‌های تابستان و تسهیل میزبانی جام جهانی اعلام کردند؛ اما این طرح با مخالفت شدید اتحادیه معلمان و شورای ملی اولیا روبه‌رو شد و در نهایت دولت ناچار به عقب‌نشینی و لغو آن شد.

اعتراضات صنفی معلمان در مکزیک سابقه‌ای طولانی دارد. در مه سال گذشته نیز اعتراضات مشابهی درباره دستمزدها، برای مدتی پروازهای فرودگاه بین‌المللی بنیتو خوارس در مکزیکوسیتی را مختل کرد؛ آن هم درست یک هفته پس از آنکه دولت مکزیک وعده افزایش ۱۰ درصدی حقوق و اعطای یک هفته مرخصی بیشتر را به معلمان داده بود. اکنون با توجه به ابعاد جهانی این تورنمنت و حضور هزاران معلم معترض با پلاکاردها و شعارهای تند در خیابان‌های پایتخت، دولت مکزیک تحت فشار شدیدی قرار گرفته است تا پیش از به صدا درآمدن سوت آغاز جام جهانی، با معترضان به توافق برسد و از آبروریزی بین‌المللی جلوگیری کند.

در شب رکورد شکنی فرناندز

وداع احساسی کاسمیرو با اولدترافورد

لیگ برتر

هواداران منچستریونایتد در آخرین دیدار خانگی فصل، بیش از هر چیز برای بدرقه کاسمیرو به اولدترافورد آمده بودند؛ شبی احساسی که با تشویق ایستاده هواداران برای هافبک برزیلی همراه شد و او در حالی زمین را ترک کرد که اشک در چشمانش حلقه زده بود. کاسمیرو که چهار سال در ترکیب یونایتد حضور داشت، پیش از مسابقه همراه فرزندانش وارد زمین شد و بنری ویژه با شعار «تا پای مرگ» در استرتفورد اند برای او به نمایش درآمد.

در کنار این وداع احساسی، منچستریونایتد موفق شد آخرین بازی خانگی فصل لیگ برتر را با پیروزی پشت سر بگذارد؛ دیداری که علاوه بر نمایش هجومی شاگردان مایکل کریک، بار دیگر کیفیت بالای چند ستاره ناتینگهام فارست را هم به نمایش گذاشت.

یونایتد بازی را هجومی آغاز کرد و تنها پنج دقیقه زمان نیاز داشت تا به گل برسد. همکاری کاسمیرو و کوبی ماینو در سمت راست، با ارسال دیوگو دالو همراه شد و پس از دفع ناقص مدافعان فارست، لوک شاو با ضربه‌ای تماشایی دروازه را باز کرد. این نخستین گل شاو پس از بیش از سه سال و تنها پنجمین گل او در ۱۲ سال حضورش در منچستریونایتد بود.

در نیمه دوم، فارست به گل تساوی رسید. روی یک ضربه کرنر کوتاه، اندرسون پس از عبور آسان از آماد دیالو، سانتری دقیق روی دروازه ارسال کرد تا موراتو با ضربه سر گل مساوی را به ثمر برساند. با این حال، یونایتد خیلی زود دوباره پیش افتاد. حرکت دالو و پاس او به برایان امبئومو آغازگر صحنه‌ای جنجالی بود؛ جایی که به نظر می‌رسید امبئومو توپ را با دست کنترل کرده است. با وجود اعتراض شدید بازیکنان فارست و بازبینی صحنه توسط کمک‌داور ویدئویی، گل ماتئوس کنیا مورد تأیید قرار گرفت تا یونایتد بار دیگر جلو بیفتد. برونو فرناندز کاپیتان یونایتد، در این مسابقه هم نمایش درخشانی داشت و با ثبت یک پاس گل دیگر، به رکورد بیشترین پاس گل تاریخ لیگ برتر رسید. او چند بار دیگر نیز هم‌تیمی‌هایش را در موقعیت گل قرار داد، اما مهاجمان یونایتد فرصت‌ها را از دست دادند.

سرانجام در دقیقه ۷۶، پاس دقیق فرناندز به امبئومو رسید و مهاجم کامرونی پس از هفته‌ها ناکامی موفق شد گلزنی کند. این گل خیال هواداران یونایتد را تا حد زیادی راحت کرد، هرچند فارست باز هم توسط گیبس وایت به مسابقه برگشت و اختلاف را کاهش داد. دقایقی بعد، کاسمیرو در میان تشویق ممتد هواداران تعویض شد و با احساسی ویژه از اولدترافورد خداحافظی کرد.

نگاهی به آینده چلسی با ژابی آلونسو

آغاز یک انقلاب تاکتیکی در استمفوردبریج

گزارش

انتصاب ژابی آلونسو به‌عنوان سرمربی جدید چلسی، آغاز دوره‌ای تازه برای آبی‌های لندن محسوب می‌شود؛ مربی جوانی که با عملکرد خیره‌کننده‌اش در بایرلورکوزن به یکی از جذاب‌ترین چهره‌های مربیگری فوتبال اروپا تبدیل شد. آلونسو پس از ساختن تیمی منسجم و تهاجمی در فوتبال آلمان، حالا مأموریت دشوار بازگرداندن چلسی به روزهای اوج را برعهده گرفته و بسیاری معتقدند سبک بازی او می‌تواند هویت تازه‌ای به این باشگاه بدهد.

آلونسو در بایرلورکوزن با سیستم ۱-۲-۴-۳ به موفقیت رسید، سیستمی مدرن و پیچیده که ترکیبی از پرس شدید، مالکیت توپ و سازماندهی دقیق بود. تیم او در فصل ۲۰۲۴-۲۰۲۳ فوتبال اروپا را شگفت‌زده کرد؛ قهرمان بوندس لیگا و جام حذفی آلمان شد و تنها یک شکست در ۵۳ مسابقه متحمل شد. همین موفقیت‌ها باعث شد چلسی او را به‌عنوان رهبر پروژه جدید خود انتخاب کند.

فوتبال مبتنی بر نظم و فضا

فلسفه فوتبالی آلونسو بر کنترل فضا و استفاده حداکثری از ویژگی‌های بازیکنان استوار است. تیم‌های او با وجود میل به مالکیت توپ، هرگز صرفاً به پاسکاری بدون هدف متکی نیستند. بازیکنان در فاصله‌ای نزدیک به یکدیگر قرار می‌گیرند تا هم امکان ترکیب‌سازی فراهم شود و هم در صورت از دست رفتن توپ، ضدپرس سریع اجرا شود. در بایرلورکوزن، ساختار سه‌دفاعه او کاملاً نامتقارن بود. آلخاندرو گریمالدو در سمت چپ نقش بازیساز پنهان را داشت و گاه به خط دفاع اضافه می‌شد، در حالی که جرمی فریمپونگ در سمت راست بیشتر شبیه یک مهاجم بازی می‌کرد. این دو وینگ‌بک در مجموع آمار فوق‌العاده‌ای از گل و پاس گل ثبت کردند و نقش کلیدی در حملات تیم داشتند.

آلونسو برخلاف دوران بازی‌اش که استاد پاس‌های بلند قطری بود، به‌عنوان مربی علاقه‌ای به ارسال توپ‌های بلند مداوم ندارد. او ترجیح می‌دهد تیمش با پاس‌های کوتاه و جابه‌جایی‌های سریع، خطوط دفاعی حریف را باز کند. در این میان، هافبک‌هایی مانند گرانیت ژاکا و فلورین ویرتس نقش محوری در انتقال توپ و خلق موقعیت داشتند.

شباهت‌هایی با چلسی گذشته

سیستم آلونسو شباهت‌هایی به دوران موفق آنتونیو کونته و توماس توخل در چلسی دارد؛ دورانی که وینگ‌بک‌ها نقش مهمی در ساختار هجومی تیم ایفا می‌کردند. در آن سال‌ها، مارکوس آلونسو، ویکتور موزس، بن چیلول و ریس جیمز عناصر کلیدی حملات چلسی بودند و حالا احتمال دارد آلونسو دوباره چنین ساختاری را در استمفورد بریج احیا کند. البته پرسش اصلی درباره توانایی ریس جیمز برای اجرای این نقش است. کاپیتان چلسی طی سال‌های اخیر بارها مصدوم شده و مشخص نیست بتواند در سیستمی با دوندگی و فشار بالا دوام بیاورد. مالو گوستو از نظر فیزیکی ویژگی‌های لازم برای ایفای نقش مشابه فریمپونگ را دارد، اما هنوز در فاز هجومی به همان سطح از تأثیرگذاری نرسیده است. در سمت چپ نیز وضعیت متفاوت است. مارک کوکوریا با زیکنی باهوش و منظم است، اما برخلاف گریمالدو بیشتر در حرکات بدون توپ مؤثر است تا بازیسازی مستقیم. به همین دلیل احتمال دارد چلسی برای تکمیل ایده‌های آلونسو به جذب بازیکنان جدید در این پست‌ها فکر کند.

نیاز به بازسازی در خط دفاع

یکی از مهم‌ترین چالش‌های آلونسو، سامان دادن به خط دفاعی چلسی خواهد بود. آبی‌های لندن در سال‌های اخیر بارها مقابل تیم‌های فیزیکی آسیب‌پذیر نشان داده‌اند و کمبود یک مدافع مقتدر کاملاً محسوس بوده است.

وسلی فوفانا فصل پرنوسانی را پشت سر گذاشت و تیاگو سیلوا نیز دیگر در تیم حضور ندارد. توسین آدارابیویو اگرچه مدافعی قابل اعتماد است، اما سرعت کافی برای دفاع در خط بالا را ندارد. جورل هاتو و جاش آچیمپونگ استعدادهای جوانی هستند که هنوز به تجربه بیشتری نیاز دارند. در این میان، تروو چالوبا شاید گزینه‌ای جالب برای آلونسو باشد. او توانایی بازی در چند پست را دارد و حتی ممکن است نقشی مشابه رابرت آندریش در لورکوزن ایفا می‌کرد، به‌عنوان هافبک تخریبی مورد استفاده قرار گیرد.

پالمر؛ مهره کلیدی پروژه جدید

یکی از مهم‌ترین دلایل خوشبینی هواداران چلسی، وجود بازیکنانی است که کاملاً با فوتبال آلونسو سازگار به نظر می‌رسند. لوی کولویل توانایی فوق‌العاده‌ای در ارسال پاس‌های عمقی از خط دفاع دارد و رومئو لاویا نیز هافبکی است که می‌تواند خطوط پرس حریف را بشکند. مویسس کایسدو، آندری سانتوس و انزو فرناندز نیز کیفیت بالایی در بازی عمودی دارند. با این حال، بسیاری معتقدند انزو در نقش هافبک هجومی آزاد می‌تواند مؤثرتر باشد؛ نقشی مشابه فلورین ویرتس در بایرلورکوزن.

اما مهم‌ترین ستاره این پروژه احتمالاً کول پالمر خواهد بود. خلاقیت، هوش و توانایی بازی بین خطوط باعث شده بسیاری او را بهترین گزینه برای ایفای نقش «ویرتسِ چلسی» بدانند. هرچند پالمر این فصل افت‌هایی داشته، اما سبک بازی او کاملاً با فوتبال آلونسو هماهنگ است. ژوائو پدرو نیز مهاجمی است که می‌تواند در سیستم جدید بدرخشد. او نه‌تنها یک شماره ۹ کلاسیک نیست، بلکه قابلیت عقب آمدن، بازیسازی و مشارکت در گردش توپ را هم دارد؛ ویژگی‌ای که آلونسو برای مهاجمانش بسیار ارزشمند می‌داند.

آینده مبهم برای وینگرها

در مقابل، برخی وینگرهای چلسی ممکن است با ورود آلونسو جایگاه ثابتی نداشته باشند. آلخاندرو گارناچو و جیمی گیتنز بازیکنانی هستند که بیشتر در سیستم‌های سنتی کناری عملکرد خوبی دارند و شاید تطبیق با ساختار جدید برایشان دشوار باشد.

البته استوائو ویلیان به دلیل توانایی بازی در مرکز زمین می‌تواند شانس بیشتری داشته باشد. همچنین پدرو نتو هم شاید در نقش‌های مرکزی مؤثر ظاهر شود. حتی این احتمال وجود دارد که برخی بازیکنان کناری، مشابه ویکتور موزس در دوران کونته، به وینگ‌بک تبدیل شوند.

پروژه‌ای که به زمان نیاز دارد

با وجود تمام این تحلیل‌ها، هیچ تضمینی وجود ندارد که آلونسو دقیقاً همان سیستم بایرلورکوزن را در چلسی اجرا کند. او مربی انعطاف‌پذیری است و در دوره کوتاه حضورش در رئال مادرید نیز نشان داد بسته به ویژگی‌های بازیکنان، سیستم‌های متفاوتی را امتحان می‌کند.

مشکل اصلی آلونسو در مادرید تاکتیکی نبود، بلکه به مدیریت رختکن و فضای سیاسی باشگاه مربوط می‌شد. در مقابل، چلسی تیمی جوان‌تر و منعطف‌تر دارد و احتمالاً پذیرش ایده‌های مربی اسپانیایی در آن آسان‌تر خواهد بود.

در نهایت، چلسی ژابی آلونسو پروژه‌ای هیجان‌انگیز به نظر می‌رسد. او مجموعه‌ای از استعدادهای جوان و باکیفیت در اختیار دارد و اگر حمایت مدیریتی لازم را دریافت کند، می‌تواند دوباره آبی‌های لندن را به یکی از قدرت‌های اصلی فوتبال اروپا تبدیل کند؛ تیمی که این بار بر پایه نظم، انعطاف تاکتیکی و فوتبال مدرن ساخته خواهد شد.